

at skaffe Arbejde til arbejdsløse i Vinter. Paa dette Møde stod han op og sagde: Lad os passe paa, at vi ikke stiller de løse Arbejdere saa godt, at vore faste Arbejdere bliver misfornøjede og misundelige. Han fremhævede, at de har ganske vist ikke saa stor Løn, men de faar Kartofler meget billigere, end de kan købe dem i Byen. De Folk, som maa arbejde for 1 000 Kr. om Aaret og bor i en elendig Rønne, kan godt have Grund til at være misfornøjede, selv om de faar billige Kartofler og gratis Tørv, naar de skærer dem selv. Da de bor nær ved Fjorden, kan det være, at de ogsaa kan faa gratis Fisk, hvis de fanger dem selv. Men i øvrigt er Forholdet det, at de Kaar, man byder Landarbejdere i Øjeblikket, er, som jeg har nævnt. Landbruget, der taler om, at det er vort bærende Erhverv, byder sine Lønarbejdere elendige Kaar, og disse Kaar vil ikke blive bedre, før Landarbejderne faar skabt sig en ordentlig Organisation, men den Dag vil sikkert ogsaa komme, da de faar det. Det er, som det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen sagde: Man kan ikke i det lange Løb forhindre Organisation. Det forsøgte man paa i 1880erne overfor Industriarbejderne. Da stillede Venstre sig i øvrigt paa en ganske anden Maade end nu. Jeg husker fra min tidligste Ungdom hjemme fra min Egn, at en daværende Venstrefolketingsmand, en Gaardejer i Jydstrup, gav 5 Kr. om Ugen til udelukkede Smede og Maskinarbejdere i 1885, da de kæmpede for deres Organisationsret, og at han oven i Købet tog et Par udelukkede Børn og underholdt dem, saa længe Kampen varede, idet Manden sagde, at det er Arbejdernes grundlovmæssige Ret, man her vil til Livs. Det, som Proprietærene ved Kolindsund vil nu, er at forhindre Arbejderne i at udøve deres grundlovmæssige Organisationsret, forhindre dem i at danne de Organisationer, de ifølge Grundloven har Ret til at danne. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup talte om den grundlovmæssige Erhvervsfrihed, men det er saa vist ogsaa ifølge Grundloven, at vi har Foreningsret og Forsamlingsfrihed, og Landbrugerne danner jo selv en Masse Organisationer netop med det Formaal at skaffe sig selv de bedst mulige Livsvilkkaar, de størst mulige Indtægter o. s. v. Landarbejderne ønsker ogsaa at organisere sig for at skaffe sig de bedst mulige Forhold og faa den størst mulige Betaling for det eneste, de har at sælge, deres Arbejdskraft, og det vil være haabløst at kæmpe imod dette. Nu ved jeg nok, at Kolindsund-Bønderne ønsker — og derved faar de Støtte af det ærede Medlem Hr. Pin-

strup og af den statsunderstøttede Landboorganisation, han staar som Formand for, idet denne ligefrem har tilsagt Bønderne økonomisk Støtte i Kampen —, at Forholdene skal være saaledes, at Kolindsund-Bønderne skal have Lov til hjemme paa deres Gaarde og Ejendomme at hævde: Vi vil ikke se organiserede Arbejdere hos os; de, der prøver paa at organisere sig, faar deres Afsked. Men naar vore Varer sendes herfra videre ud, skal de organiserede Arbejdere tvinges til at transportere dem, tvinges til at arbejde med dem andre Steder. Noget saa bagvendt tror jeg ikke, det vil være muligt at gennemføre, og selv om det skulde lykkes disse Proprietærer deroppe ved Kolindsund, som ejer, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pinstrup selv oplyste, noget af den bedste Jord i Danmark og desuagtet ikke generer sig ved at byde deres Arbejdere fra 3 til 4½ Kr. i Dagløn paa egen Kost, at vinde den Sag, som nu skal for Højesteret, saa vil det sikkert aldrig lykkes dem at tvinge organiserede Arbejdere til at beskæftige sig med deres Kram rundt omkring i Landet, naar de nægter dem at røre ved det hjemme paa deres egne Gaarde. Jeg tror, at den Kamp skulde det ærede Medlem Hr. Pinstrup hellere opgive jo før jo hellere, thi den er og bliver haabløs.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 7½.

Mødet udsat Kl. 4¹⁴.

Mødet genoptoges Kl. 7½.

Nørskov: I Administrationskommissionens første Betænkning er der rettet Henstilling til Lovgivningsmagten om at undlade at indsætte Revisionsbestemmelser i Lovene. I Almindelighed kan jeg give denne Udtalelse min Tilslutning, idet man kan gaa ud fra, at hvis en Lovs Revision er paakrævet, skal det nok komme frem. Men denne idelige Forandring af Lovene er ikke heldig; og ikke uden Grund klager baade Jurister og Befolkningen over, at